

אולי זוהי רולטה בצורה אחרת. אולי סמל המאצ' הישראלי. ואולי זהו פולחן דתי מסוג אחר. מדווחת אורית זרובבל

סתם יום רביעי. 12.30 בלילה. רמזור. המיקום אינו חשוב. שני אופנועי סוזוקי GSX R מתקרבים במהירות סילונית. אחד עובר את הצומת בגבול האדום. השני נעצר, עומד בפישוט גליליים, מעיף מבט כוחן מסביב, מודיע על קיומו. מימינו מכר נית קטנה, נהגת אחת וסיגריה ביד. שאלה: יש לך מקום בשבילי? הנהגת לא בדיוק עונה לעניין, אבל מתאמצת להפגין ידע: מה קורה לכל הארים בזמן האחרון? (מכאן ואילך יכיר נה הסוזוקי GSX R בשמו המקוצר והעממי יותר — אר, או, ברבים, ארים). איפה הפיירינג (מגן הרוח) שלך? האופנוען מתעלם מהבעייה הקיר מית, וממשיך בדרשיה חרשים: הרוצה לבוא למסיבה?

בשלב זה נפסק דרשיה החרשים באופן מפתיע, וביעילות מתמאית נר קמות תוכניות להמשך הערב. הכל תוך כדי המתנה לאור הירוק. משמתחלף האור ברמזור, נעלם האופנוען באופק, והנהגת ממשיכה שמחה וטובת לב לביתה. קאט.

תמונה מחיי אופנוען. אם לא תפסו אותם עד היום — וגם אם תפסו — ממשכים הרוכבים להש תולל בחוצות, ולהרהים נערות במכר גיות קטנות ובלעדיהן.

שם המישחק — רושם, והרבה. מובן שלצורך העניין צריך להצטייד בכלי המתאים, בעל נפח מנוע של 750 סמ"ס ויותר. המומלץ ביותר הוא סוזוקי R. כמו אצל בעלי החיים, גם כאן ה מילחמה היא לחיים ולמוות. הווספות שונאות את הארים. הארים מולולים בכל השאר, אבל איש אינו מתעלם מהאודור, שהם אופנועי שטח וכביש.

לאבי ולרמן, צלם מערכת, יש כזה קוראים לו DR 600. הוא מהיר. טוב בוילי (נסיעה על גלגל אחד), ובעיקר: את הדרך מתלאכיב לנתניה אפשר לעשות בו דרך החולות. אבל איך אפי שר בלי פאשלות?

בנסיעה האחרונה, לנתניה כמובן, נפלו הרוכב פלוס אופנועו לתעלת ביוב. החברים — ככה קוראים להם —

מלאניה

חדש, נוצץ, 750 סמ"ס, 112 כוחות סוס. אבל אליה וקוץ בה. לא כל רוכב, ובורואי שלא כל צעיר בן 18, חסר כל ניסיון, שרישיון טרי בידו, ושאינו צייד דו במנתה-המוזמנים המתאימה, יכול לעלות על R.

לא הכל מיזן!

הד"ר דני רודי, פסיכולוג, הוסקא מפרגן לאופנוענים ומנסה לטוב מיתוסים:

- **האם אפשר לאפיין את האופנוען?** כן. בתחלת. נחוצה לו מכונה המוסיפה לו כוח. טיבועי שהוא בחר במכונה שהוא היחיד המשתמש בה, כי הוא טיפוס אינדיבידואליסטי. יש לו צורך בתוספת של כוח, אבל בגבולות עצמו. מלבד זאת, האופנוע מפצה על פחדים כמו סירוס. האופנוע הופך אותו לגבר. הוא יותר מהיר, יותר חזק. הוא מפצה על רגשות נחיתות. הוא יכול יותר, והוא נשאר הבעלים של עצמו.
- **מדובר לרוב באנשים סימפאטיים, האנידיבידואליזם שלהם מאוד מודגש.**
- **אפשר להשוות את הנהיגה באופנוע לסוגי סיכון אחרים?** אני, למשל, קניתי לכן שלי אופנוע כבר בגיל צעיר. האופנוען זהיר יותר מאשר בעל-מכונית. הוא צריך לקחת הכל בחשבון. הוא לומד להיות זהיר בכביש יותר ממי שנוהגים במכונית. לפי דעתי, מי שהתחיל לנהוג באופנוע הוא נהג טוב יותר. האופנוע דורש מיומנות, הבנת התנועה והכביש והראייה קדימה.
- **ומה לגבי הקשר המיני שנוהגים לייחס לאופנוע?** יש סיפוקים עצומים מאופנוע. אבל תחושות דומות אפשר לה- רגיש גם כשעושים סקי. זה סיפוק שאפשר לתרגם לשפה מינית, אבל לא מדובר בחווייה מינית. יש גם סיפוקים אחרים מלבד מין.

יכול כן. השאלה היא מה יקרה אחר כך. החוקים במדינת ישראל אינם מגביים לים את גיל הרוכב לפי גודל הסמ"ק. וזוהי, בין היתר, הסיבה לתאונות. רוכב צעיר ובלתי-מימון הלוך לירי אופי

עמדו בצד ושאו בקוליקולות, בעוד ולדמן מנסה להחליק, וקודם כל לחלק את אופנועו. הפייאנר לא היה שם. הרר כב פלוס אופנועו הצליחו אומנם להי- חלק, אבל הפגיעה באגו היתה טרמי- נאלית. מכת-מוות ממש.

את הדרך חזרה הביתה עשה איש- התעלות בכביש דווקא. שכניו לרמי זורים לעולם לא ישכחו את ריח-הניחוח שנדף ממנו. גם מיקלחת של חמש שעות, כך הוא מספר, וקירצוף רומה לכלי, לא ריככו את המכה. כחשונו, מקום-המיפגש של צלמייה- עיתונות בעלי כלי-רכב דריגלגליים, לא יהיה לו קל מעתה.

שליט בלתי-מעורער

אבל אף אחד, לא האנדרו ולא דיגמי ה-F החדשים, מבית-היוצר של סוזוקי, ולא ההארלי דוידסון האמי ריקאיים, אינם מגיעים לרמת ה-R, כך לטענת רוכביהם לפחות. הוא שליט בלתי-מעורער בממלכה. את הקונסנוזם סביב ה-R מפר מאירקה, אופנוען לשעבר, שכרוזמה שלו מופיע גם השם המפורש: "לא נוח", הוא פוסל אותו, גם למי שנוהג, וגם למי שיושב מאחור." ה-R, כך מעידים עליו רבים, אחראי למפך בתחום האופנועים בארץ. היום יכול כל מי שליבו חפץ להפקיד 30 אלף שקלים ויותר, ולקבל בתמורה R

נוע כמו ה-R, אינו מסוגל לשלוט בו. גרוע מזה, אין הוא מודע לסכנה הטמונה בו. הוא מנסה להרשים ונופל כפח שטומן לו הצד האפל של ה-R. התוצאה, במיקרה הטוב, היא נפילה או החלקה, וזה יכול להסתיים גם בצורה גרועה יותר.

כרוגמה מביאים האופנוענים את דיגמי ה-R היפרספורט של שנת '88. רובם, כך מספרים, הפכו לטוטאל-לוס (אכידה גמורה) תוך שבועות מעטים, מפאת ההרגשה הבטוחה, אך המטעה, שהם מקנים.

בין אלפי האופנועים הנעים בכבישי הארץ יש בערך כ-200 ארים, כ-210 טוטאל-לוס, מתברר אחד הליצנים. חלקם מתייחסים אל ה-R ככלייתחי בורה בלבד. הרוב עוסקים גם ברכיבה ספורטיבית, בנוסף על העירונית.

קבוצות-קבוצות הם נאספים מדי שבת ויוצאים לטיולים ברחבי הארץ. תחושת-הערר של הנסיעות ההמוניות תובעת לעיתים קורבנות.

לעיתים מיועדים ה"טיולים" למט- רה אחת ויחידה: פורקן, מיצוי האופנוע עד תומו, מחקר מעמיק על מיגבלות האופנוע. ובעיקר: השכבות, שהן הט- יית האופנוע על צידו תוך כדי סיבוב ווילי.

לקבוצה נואת הצטרפתי ביום שבת אביבי אחד.

עשן מהכביש

ליום שבת, 8.00 בבוקר. צומת תל-השומר. ה-R הראשון כבר עומד ומחכה. השאר, 10 בערך, מודיעים על בואם ממרחק רב, כהשמעת הרעש האופייני כל-יך לארים. מין צריחה בתדר גבוה, הנגרמת על-ידי שילוב של מהירות גבוהה ומהלך גמוך בטורים גבוהים.

אחר-אחר הם מצטרפים, ואז, כאילו לפי אות, הם מונקים, יוצאים כגוף אחד ליעד באי-שם לפרקן השבועי שלהם. מחזה מרהיב, אין מי שלא מציץ נר- גש מחלונות המכונית. המבינים גם מני- סים לברר את סוג האופנוע והרגם. לא תמיד זה אפשרי. באופנועים, הרי, הדי- גש הוא על המהירות.

10.00 בבוקר. בית-קפה צמוד לתח- נת-דלק. זה וגם זה חיוניים. הראשונים כבר יורדים לברוק את השטח. שני ארים חדשים מצטרפים לנירוואנה הכ- ללית בשמש. השיחה, איך לא, טובבת סביב אופנועים, קסדות, בלמים, תערי- פי-כיטוח ומחירי-צביעה, וגם כיסוחים קטנים.

שלב המנוחה מסתיים. מעכשיו, במי- שך השעתיים הקרובות לפחות, הם יודי- קקו לכל מאגרי-האנרגיה שלהם. ושוב, בגוש אחד, הם בוחרים בכביש, בסיבוב, עושים כמה סיבובים ומתיישבים בנקודת-צפייה על גיבעת-כורכר בצד הכביש. רק פיצוחים חסרים שם.

צלם-המערכת מחלק הוראות-כימוי, והרוכבים יוצאים כווגות לדרך, ומעי- לים עשן מהכביש. הרבה אנרגיה יוצאת שם בסיבובים. גם היפאנים לא חלמו, ברימיונם הפרוע ביותר, על הביצועים של האריסטים בציון, זורק מישהו.

השאר יושבים, צופים ומותחים ביי- קורת על הביצועים, ההשכבות והווילי, מי לקח את הסיבוב חזק ומי לא. מקומה של התחרותיות לא נפקד. כך, במשך שעות, הם מנידים את ראשיהם לימין ולשמאל, כמו במישחק-טניס. מנתחים כל השכבה לפרטיה, יורדים, מכסחים, אבל גם מפרגנים. מדי כמה דקות מת- חלפים השחקנים, הופכים לצופים וחוז- ור חלילה.

חגי אינו מתנגד לתחרות, אבל אין הוא מוכן לקחת בה חלק. "אני לא צריך להוכיח שום דבר לאף אחד. אני רוכב לבד בשביל הכיף, ומעדיף לנסוע לאט ולהגיע בשלום. בגלל זה אני מתרחק מכולם. תמיד אני נוסע בסוף".

כמו "חצי זיון"

מהמכוניות המועטות העובי- רות בכביש ננעצות עיניים מופי- תעות. אבל גם זה חלק מהמישחק. לנתת אפשר, אבל קשה להעביר את החוויה במילים. על זה נאמר "טוב מרי-

מילון מושגים

- **כלי** - בסלג האופנועי הכלי הוא רק דבר אחד - ה' אופנוע. גם אם התייחסות א' ליו היא אישית, בנוסח "הכלי שלי", אין כאן כוונה לאיבר מ' איברי-הגוף.
- **מזון** - לתת גאז.
- **ברזוז** - מישקלת שנוע' דה ליצב את האופנוע. כינוי שוביניסטי לבחורה.
- **ברבור** - ברזוז קבוע.
- **גזזת** - אופנוען שלא נתן גאז.
- **ווילי** - נסיעה על הגלגל האחורי בלבד (מלשון וויל, גל- גל באנגלית).